

עמ"ת 54940-10-25 - מדינת ישראל נ' מארק פויגל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 54940-10-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העוררת: מדינת ישראל
נגד

המשיב: מארק פויגל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 26.10.2025 במ"ת
70684-09-25 שניתנה על-ידי כבוד השופט מ'
בורשטין
ו' חשוון תשפ"ו (28 אוקטובר 2025)
עו"ד אפרת גולדשטיין-רוזן
עו"ד גבי לסקי
תאריך הישיבה:
בשם העוררת:
בשם המשיב:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 26.10.2025 (מ"ת 70684-09-25, השופט מ' בורשטין). בית המשפט המחוזי הורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר במתכונת של מעצר בית.

2. מקורו של ההליך דנן באירוע שהתרחש ביום 3.9.2025, במסגרתו הוצתו מספר פחי מחזור בשכונת רחביה בירושלים. למען הסדר הטוב יצוין כבר עתה כי בעקבות פרשה זו הוגשו מספר כתבי אישום, בכמה מועדים, נגד שבעה מעורבים בסך הכול. מבלי לפרט יצוין כי לאחר שחלק מכתבי האישום אוחדו, בעת הזו תלויים ועומדים שני כתבי אישום, זהים בעיקרם, המתבררים בבית המשפט המחוזי (ת"פ 70686-09-25; ת"פ 70729-09-25). עוד יובהר כי הליכי המעצר מתקיימים במשותף בעניינם של מספר נאשמים. בשלב הנוכחי, בפני ערר שנסב אך ורק על מעצרו של המשיב, שנעצר לראשונה ביום 17.9.2025, והמשך הדברים יתמקד בעניינו.

3. כתב האישום המקורי נגד המשיב הוגש ביום 28.9.2025. בהמשך לכך, ביום 23.10.2025, הוגש לבית המשפט המחוזי כתב האישום המתוקן בעניינו. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, עובר ליום האירוע המשיב ומעורבים נוספים קשרו קשר להצית פחי מחזור בששה מוקדים בשכונת רחביה בירושלים, בסביבת ביתו של ראש הממשלה. פעולה זו נעשתה, כך צוין בכתב האישום, כחלק מפעילות מחאה שהתקיימה באותו יום למען החזרת החטופים מרצועת עזה. כתב האישום מפרט כי בשעה 6:29 בבוקר לערך הוצתו פחי מחזור בחמישה מתוך ששת המוקדים שנבחרו, ולאחר מכן נמלטו המבצעים מהמקום. עוד מתוארות בכתב האישום התוצאות של כל אחד ממעשי ההצתה, ובהם התלקחותו של כלי רכב ופינוי בניין מתושביו מחשש לשלומם.

4. בהתאם לנטען בכתב האישום המתוקן, המשיב לא השתתף בעצמו במעשי ההצתה, אך היה הגורם שהוביל את התכנית. בכלל זה, נטען כי ביום 2.9.2025, ערב האירוע, המשיב קיים תדריך בנושא ליתר המעורבים ומסר להם הנחיות לביצוע התכנית, וכי ביום האירוע עצמו, לפנות בוקר, הוא שלח לכל אחד מהם את המיקום המדויק לביצוע ההצתה על-ידו. עוד צוין בכתב האישום כי לאחר שבוצעו פעולות ההצתה, הורה המשיב לחברי הקבוצה לעזוב את ירושלים, וכן לכבות את הטלפונים הניידים שלהם. כן נטען כי הוא הנחה אותם לצאת מהקבוצה המשותפת שלהם ביישומון "סיגנל" שבה התארגנה התכנית, ולמחוק ממכשירי הטלפון שלהם את הקבוצה ואת היישומון.

5. בשל כל האמור כתב האישום מייחס למשיב חמש עבירות הצתה לפי סעיף 448 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין) בצירוף סעיף 29 לו; עבירה של ניסיון הצתה לפי סעיף 448 סיפה לחוק העונשין בצירוף סעיפים 25 ו-29 לאותו חוק; חמש עבירות של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין וסעיף 29 לו; עבירה של חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין בצירוף סעיף 29 לחוק זה; וכן ריבוי עבירות של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 242 לחוק העונשין בצירוף סעיף 29 לו.

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרו של המשיב (וכן של שלושה מעורבים נוספים באירוע) עד תום ההליכים. יוער כי מעצרו של מעורבים אחרים נדון בהליכים נפרדים. מכל מקום, בבקשתה טענה המדינה כי יש בידה ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים להם, לרבות הודאות של חלק מן המעורבים. כן נטען כי קיימות בעניינם עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט לפי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וכן עילת מעצר של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1) לחוק, וזאת לנוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען.

7. בהמשכו של אותו היום התקיים בבית המשפט המחוזי דיון בעניינם של המשיב ושל שלושה מעורבים נוספים, ובו הסכימו באי-כוחם על קיומו של ניצוץ ראייתי. לצד זאת, בית המשפט המחוזי התבקש להורות על העברתם לחלופת מעצר או לכל הפחות על הגשת תסקירים מטעם שירות המבחן. מנגד, בא-כוח המדינה התנגד לכך בטרם נשמעו טענות בעניין קיומן של ראיות לכאורה. בסופו של הדיון, הורה בית המשפט המחוזי כי ארבעת המעורבים שעניינם נדון יוותרו במעצר עד למתן החלטה אחרת.

עוד הורה בית המשפט המחוזי כי בשל נסיבותיהם האישיות וטיב הראיות בתיק, הכוללות גם הודאות, יוגשו תסקירים מטעם שירות המבחן בעניינם.

8. ביום 23.10.2025 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב. לפי המפורט בתסקיר, המשיב הוא בן 57 ונעדר עבר פלילי קודם. התסקיר פירט את הרקע של המשיב כאדם בעל תודעה חברתית גבוהה, שביצע שירות צבאי משמעותי ואף הוכר כנכה צה"ל. כן תוארה הירתמותו לאורך השנים לפעילות חברתית והתנדבותית. בהתייחס לאירועים מושא כתב האישום צוין בתסקיר כי המשיב הציג הנמקות וצידוקים בניתוח הסיטואציה, והתקשה להתגייס להתבוננות ביקורתית. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי המעצר נחוזה על-ידי המשיב "כגבול ברור ומרתיע, כשהוא מבין את חומרת המיוחס לו". בסיכומו של דבר, שירות המבחן העריך כי המשיב הוא בעל יכולת להיענות לתנאים מגבילים שיושמו עליו וכי הסיכון הנשקף ממנו הוא נמוך. על כן, התסקיר הסתיים בהמלצה לשחרר את המשיב למעצר בית, בכפוף לבחינת המפקחים המוצעים בעניינו. למען השלמת התמונה, יצוין כי במקביל הוגשו גם תסקירי שירות המבחן בעניינם של שלושת המעורבים הנוספים שעניינם נדון, אשר כללו אף הם המלצה לשחרור למעצר בית.

9. ביום 26.10.2025 התקיים דיון המשך בבקשה למעצר עד תום ההליכים בבית המשפט המחוזי, שבמהלכו הסכימו באי-כוח המשיב ויתר המעורבים, בעיקרו של דבר, לקיומן של ראיות לכאורה. כמו כן, במהלך הדיון הודיע בא-כוח המדינה על קיומה של הסכמה להעברתם של שלושת המעורבים הנוספים למעצר בפיקוח אלקטרוני, לצד התנגדות לכך ביחס למשיב. זאת, בשים לב לתפקידו הדומיננטי של המשיב באירועים מושא כתב האישום, ולאמור בתסקיר שירות המבחן ביחס לאופן שבו הוא תופס את מעשיו. במהלך הדיון בית המשפט המחוזי התרשם מן המפקחים המוצעים. בעניינו של המשיב הוצעו 8 מפקחים, לרבות בת זוגו וקרובי משפחה נוספים.

10. בהחלטתו הנזכרת בפתח הדברים הורה בית המשפט המחוזי על העברתם של ארבעת המעורבים, ובכללם המשיב, למעצר בית בפיקוח אנושי ובתנאים נוספים. בית המשפט המחוזי סמך ידו על המלצתו החיובית של שירות המבחן בעניינו של המשיב, בהדגישו כי אין זה המקרה החריג שמתאים לסטייה מהמלצה כאמור. עוד הטעים בית המשפט המחוזי כי חל שינוי נסיבות משמעותי עם סיומה של המלחמה, לרבות שחרור החטופים החיים והשבתם של חלק מן החללים. בית המשפט המחוזי הוסיף כי החשש משיבוש הליכי המשפט פחת אף הוא נוכח מעצרו של מעורב נוסף מאז הוגשה הבקשה למעצר עד תום ההליכים, שאחד מהם שוחרר בעצמו למעצר בית. עוד צוין כי מצבו הבריאותי של המשיב, העובדה שהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בוצעו בצוותא חדא עם שלושת המעורבים האחרים, וכן התסקיר החיובי בעניינו - אינם מצדיקים בשלב זה לערוך הבחנה בינו לבין יתר המעורבים. לבקשת המדינה, בית המשפט המחוזי הורה על עיכוב ביצוע של החלטתו למשך 48 שעות.

11. כאמור, המדינה הגישה ערר כנגד ההחלטה שהתקבלה בעניינו של המשיב בלבד. בעיקרו של דבר, המדינה טוענת כי בית המשפט המחוזי שגה בהערכת מסוכנותו של המשיב, בשים לב לחומרת

העבירות המיוחסות לו ולפוטנציאל הנזק הטמון בהן. עוד מדגישה המדינה כי באופן ספציפי, לשיטתה המשיב היה "הרוח החיה" בתכנון ובהוצאה לפועל של האירועים מושא כתב האישום, באופן שמגביר את המסוכנות הנשקפת ממנו ומחייב מעצר מאחורי סורג ובריא. כן נטען כי בית המשפט המחוזי נתן משקל יתר לשינוי הנסיבות במדינה, והמעט בפוטנציאל הסיכון הנשקף מן המשיב, כמי שביצע את מעשיו מתוך "מניע אידיאולוגי". המדינה מוסיפה כי הגם שמדובר באירוע חריג בנוף חייו של המשיב, אין בכך כדי להפחית מהמסוכנות הנשקפת ממנו באופן שמאפשר לתת בו אמון ולהסתפק בחלופת מעצר.

12. הערר נדון בפני ביום 28.10.2025. באת-כוח המדינה חזרה על עמדתה לפיה ראוי לראות במשיב גורם שהיה לו חלק מרכזי במהלך האירועים, כך שיש הצדקה להבחין בינו לבין יתר המעורבים בפרשה ולהותירו במעצר מאחורי סורג ובריא. עוד טענה באת-כוח המדינה כי חרף ההמלצה החיובית של שירות המבחן, בתסקיר עולים קשיים בהתייחסותו של המשיב למעשים המיוחסים לו.

13. מנגד, באת-כוח המשיב טענה כי דין הערר להידחות. באת-כוח המשיב התמקדה בכך שסטייה מתסקיר שירות המבחן היא חריג, וטענה כי בנסיבות העניין אין הצדקה להתייחס למקרה כאל חריג. בהקשר זה היא חזרה והפנתה למאפייניו של המשיב כאזרח נורמטיבי, המחויב למדינה ולסיוע לזולת, לכך שהוא נעדר עבר פלילי, מורתע מן המעצר, וכן בעל מאפיינים נוספים המצדיקים התחשבות בו. באת-כוחו של המשיב אף ציינה כי לשיטתה ניתן להצביע גם על נסיבות לקולא ביחס למידת מעורבותו של המשיב במעשים.

14. יצוין כי בדיון נכחו, בין השאר, ארבע מן המפקחות המוצעות, והן חזרו והביעו הבנה ביחס לחשיבותה של משימת הפיקוח. עוד יוער כי בהתחשב בסד הזמנים הנדרש למתן החלטה, בתום הדיון הוריתי על עיכוב ביצוע זמני של ההחלטה שנתן בית המשפט המחוזי.

15. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. כידוע, החזקתו של אדם במעצר עד תום ההליכים מותנית בשלוש דרישות: ראיות לכאורה להוכחת האשמה, קיומה של עילת מעצר והיעדר חלופה אחרת. כפי שצוין, המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום. על כן, בשלב זה יש לבחון אם בהינתן עצמתן של עילות המעצר הנטענות, ניתן להסתפק בחלופת מעצר. כמו בית המשפט המחוזי, אף אני סבורה שיש להשיב על שאלה זו בחיוב.

16. אכן, העבירות המיוחסות למשיב, ובראשן עבירות ההצתה, הן חמורות. גם אם ראשיתו של מעשה ההצתה ידועה, אחריתו - מי ישורנה. הדברים אמורים ביתר שאת כאשר ההצתה נעשית באזור מגורים. במקרה הנוכחי המעשים הסתכמו, למרבה המזל, בנזק לרכוש. אולם, לא לעולם חוסן. לצד זאת, מסוכנות יש לבחון באופן קונקרטי ביחס לנסיבותיו הפרטניות של כל נאשם. אין להסתפק בבחינת העבירה המיוחסת - אלא יש לבסס מסוכנות אישית בכל מקרה ומקרה.

17. בפסיקתו של בית משפט זה הודגש לא אחת כי הגם שבית המשפט אינו מחויב לאמץ את עמדתו של שירות המבחן, יש לייחס משקל להמלצתו החיובית (ראו למשל: בש"פ 7802/18 גאבר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.11.2018); בש"פ 6048/21 תם נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (5.10.2021)). על כן, גם במקרה זה נקודת המוצא חייבת להיות מתן משקל משמעותי לתסקיר המוגש על-ידי שירות המבחן, ולא כל שכן כאשר זהו תסקיר מפורט ומדוקדק. בדומה לבית המשפט המחוזי, אף אני לא ראיתי כל הצדקה לסטות מהמלצתו הנחרצת של שירות המבחן בעניינו של המשיב, אדם מבוגר שעד היום לא היה מעורב בפעילות פלילית כלשהי. כפי שצוין בתסקיר, על רקע שקלול נתוניו של המשיב שירות המבחן מצא "סיכון נמוך להתנהגות אלימה חוזרת, שאם תתבצע, חומרתה צפויה להיות נמוכה אף היא", והעריך כי הוא "יהיה מסוגל להיענות לתנאים מגבילים שייקבעו". עוד צוינה ההתרשמות כי "כבר עתה פחת הסיכון במצבו להתנהגות דומה". דומה כי דברים אלו מדברים בעד עצמם. הם מקבלים משנה תוקף כאשר מסלול חייו של המשיב נבחן בכללותו, על תרומתו למדינה ולחברה. האירועים מושא כתב האישום הם אפוא בבחינת מעידה חד-פעמית, היוצא מן הכלל בהתנהלותו של המשיב לאורך השנים, ואין להתעלם מכך (ראו והשוו: בש"פ 993/17 סמטוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 15-14 (7.2.2017)).

18. המדינה השליכה יהבה בערר על ההבדל בין חלקו של המשיב לבין חלקם של מעורבים אחרים בבקשה. עם זאת, לא מצאתי כי יש בהיבטים אלו כדי להטות את הכף ככל שהדברים נוגעים לשאלת ההתאמה של חלופת מעצר, כפי שהתרשם אף בית המשפט המחוזי. די להזכיר בהקשר זה כי המלצותיו של שירות המבחן גם ביחס לשלושת המעורבים הנוספים היו דומות.

19. המדינה חזרה והדגישה בערר כי ביסוד מעשיו של המשיב עמד "מניע אידיאולוגי", וכי יש בכך כדי להגביר את המסוכנות הנשקפת ממנו. הדברים הוצגו באופן גורף יתר על המידה. כל מקרה צריך להיבחן לגופו. מאפייני אישיותו של המשיב כמו גם התייחסותו למעשים המתוארים בכתב האישום נבחנו ונשקלו על-ידי שירות המבחן, לצד נתונים נוספים. על רקע המכלול נקבע כי המשיב מבין את חומרת המיוחס לו ואת משמעותו של ההליך הפלילי, ובעל יכולת לכבד מגבלות ככל שיוטלו עליו. זהו העיקר בשלב הנוכחי.

20. אף באשר לעילת השיבוש, בשים לב למאפייניו של האירוע, התרשמותי היא כי מעצר בית בפיקוח אנושי ייתן מענה מספק לחששות שעוד נותרו בהקשר זה. כפי שצוין בית המשפט המחוזי, מאז שהוגש כתב האישום נגד המשיב נעצרו מעורבים נוספים, שבשלב זה חלק ניכר מהם שוחרר למעצר בית. בנסיבות העניין, המדינה לא הצביעה בהתייחס לכך על חשש קונקרטי שעניינו שיבוש מהלכי המשפט.

21. בסיכומי של דבר, אני סבורה שהמדינה לא הניחה בסיס לקבלתו של הערר, והוא נדחה בזאת. החלטתו של בית המשפט המחוזי נותרת אפוא על כנה, וניתן להשלים את ביצועה, בהתאם לתנאים שנקבעו בה, לצורך העברתו של המשיב למעצר בית בפיקוח אנושי.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ו (29 אוקטובר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת